

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 19. ЈУНА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЧАТУ ВАЂА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Управа вароши Београда, разрешивши од дужности чланове суда, кметовске помоћнике, одборнике и одборске заменике, избрате у Децембру месецу 1893. године, пошто је престао важити закон о општинама од 1889. године, по коме су ти часници општински избрати, и поставивши друга лица да до новог избора привремено врше дужност чланова суда и кметовских помоћника — наредила је актом својим од 14. Маја 1894. године, Бр. 9019, да се изврши нов избор чланова суда, кметовских помоћника, одборника и њихових заменика за општину београдску онако, како прописује закон о устројству општина и општ. власти од 1866. године и његове измене и допуне од 1875., 1878., 1879, и 1884. године.

С тога је суд општине вароши Београда, као одбор општински, у седници својој од 13. Јуна 1894. год. на основу чл. 75. в. и члана 13, тач. 7. зак. о устројству општина и општ. власти, а с погледом и на чланове 13. тач. 1., члан 17. и 21. пом. закона решио, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 25. ЈУНА 1894. ГОДИНЕ

РАДИ ИЗБОРА

ТРИ ЧЛАНА СУДА и ЧЕТИРИ КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА

Ко може бити биран за члана суда и кметовског помоћника, прописују чланови 29, 30, 58 и 59. закона о устр. општина и општ. власти.

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас.

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања не би било одузето (члан 14. зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору:

1, Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, које човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне;

2., Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела под 1. наведена;

3., Који су пали под стеципште за време док стеципште траје, и док се не прогласе за невине;

4., Који су под полицијским надзором;

5., Који дугују држави порезе више од оног полгођа у коме се збор држи (члан 16. закона).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора. (Члан 15. закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних, који на збор до 5 сати буду дошли. Од 12 часова до 2 по подне гласање ће бити прекинуто.

Чим председник збора каже да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) избрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Извештавајући о овоме грађане београдске суд их општински позива, да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБр. 3479.

13. Јуна 1894.

Београд.

Секретар,

Урош Кузмановић с. р.

Председник београдске општине,

Мијаило М. Божићевић с. р.

О Б З Н А Н А

Управа вароши Београда упутила је Суду општинском следећи распис:

„Господин Министар унутрашњих дела претписом својим од 30. Маја т. г. ШБр. 8340 доставио је управи распис следеће садржине:

Нека начелства учинила су питање о овоме:

1., да ли и који задругари имају право гласања на општинским зборовима;

2., да ли има право гласачко старешина задруге, који сам за се не плаћа 30 динара годишње порезе непосредне, али плаћа толику суму, кад се узме у рачун и лична пореза разрезана на његовога задругара; и

3., да ли у састав непосредне порезе улази и државни прирез у смислу члана 94. закона о непосредном порезу, те да имају гласачко право и они, који са тим прирезом плаћају 30 динара годишње.

Услед ових питања, а у цели правичнијег и једнообразног вршења закона о устројству општина и општинских власти, — Министар унутрашњих дела налази за потребно, да даде управи следеће упутство.

I-во.

Право гласања на општинским зборовима имају и задругари; ако је целокупна пореза коју његова задруга плаћа толико, да по одбитку 30 динара годишње, што долази на старешину задруге претече толико, да на сваког задругара дође по 30 динара годишње порезе, колико треба да плаћају правни гласачи на општинским зборовима према члану 14. зак. о устројству општина и општинских власти и чл. 105. закона о непосредном порезу. Но ако ова пореза не би била толика, да дође на сваког задругара по 30 динара годишње, онда само старешина задруге, који толико плаћа има

право гласања, а остали немају, као што не би имали и да су инокосни.

II-го.

Ако старешина задруге не плаћа годишње 30 динара непосредне порезе, али задружна пореза износи толико кад се узме у рачун и лична пореза разрезана на његовог задругара, онда тај старешина задруге има гласачко право.

III-ће.

Прирези државни о којима је реч у закону о порези не могу утицати на опредељење гласачког права, јер је гласачко право регулисано чл. 14. зак. о устројству општина и општинских власти“.

Од Суда општине београдске 17. Јуна 1894. године. АБр. 3493.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Према наређењу другог става члана 14. закона о устројству општина и општинских власти, Суд је општински саставио списак гласача, који имају право гласања на општинском збору.

Извештавајући о овоме грађане београдске Суд их општински позива, да своје примедбе на овај списак ради његове исправке учине, те да нико не буде лишен права гласа на општинском збору, који по закону то право има, а који би погрешно из списка био изостављен.

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16. овог закона право гласања не би било одузето. (Чл. 14. зак. општ.).

Немају право гласања на општинском збору:

1., Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због престаупа или иступа, који човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казни;

2., Који се налазе под кривичним ислеђењем, за дела под 1. наведена;

3., који су пали под стеципште за време док стеципште траје, и док се не прогласе за невине;

4., Који су под полицијским надзором; и

5., Који дугују држави порезе више од оног полгођа у коме се збор држи. (Члан 16. закона).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора. (Члан 15. закона).

Од суда општине београдске 11. Јуна 1894. год. АБр. 3448.

О Г Л А С

На основу наређења господина Министра војног од 1. Јуна ов. год. ФАБр. 3742 и предписа команданта дунав. дивизијске области од 3. Јуна ов. год. Бр. 2750.

Сви ђаци који су рођени и регрутовани у територији VII. пуков. окружне команде а тако исто и они, који нису рођени и регрутовани у територији VII. пуков. окруж. команде али су одпочели полагање испита код дунавског артиљеријског или пешадијског пука и нису на истом пали, већ га имају продужити, позивају се да на дан 1. Јула ове године предетану VII. пуков. окружној команди ради упута у сталан кадар, на испуњавање вој. обавезе по чл. 88. закона о устројству војске.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У В Е З И

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом памењу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Кад се пак сазидао Карловац, године 1579., онда су и ту дошли многи српски бегунци, користећи се нарочитим повластицама.

Ово су само знатније сеобе нашега народа у туђину, које су нам од заборава сачуване и за које смо ми могли сазнати. А колико ли је пак било пребегавања у мањим гомилама или појединце дуж целе линије турско-хришћанске границе? Сло-

бодно можемо рећи, да је таквих примера било многобројних. Још се помињу омање сеобе од год. 1568.⁽¹⁾ из Сирача, „гнездо Влаха“, које се сместише у варајдинском генералату. И од г. 1587. када су се неки виђенији Срби преселили из санџака пожешког и пакрачког у *Кошањ* у Угарској. Летописе из манастира Грабовца о томе вели:

„...отнуду же придоша мнози Христијани наши Србли в сију земљу манастирскоу, последоујуште Турком, своим спахиам, по заповеди обладајуштаго тогда турскога цара, и наприше до самога Јанока, вароши и села семенија своја створише, цркви и доми себе вдрознише: обаче в копанском полју и покрај Вапуша и в самом Вапушвароу Христијани наши из Далмацији припадшии вселише се, тамо же и zde пребивати наипаче изволише. От них же неции взвратише се егледати отачаство своје, взвестише нам ешто бившим в манастире Драговиче соуштем в Далматии, да сија земља мажарска ест прекрасна и лепа, житородна и плодоносна, исплнена всаким обилием к прекрмленију телесному потребним, а в Далматии биет тогда при реченом нашем манастире Драговиче град крепак, да уште и не хотели би, ноужда нам биет изити в сију земљу глада ради прекрмити се код от нас изпадших и в копанском и жаботском полју живоуштих Христијан. Изидохом ми, а на име аз недостони Пајсеи с Евстатием и Стефаном и Герасимом и Дионисием а и прочах братна Еште бехоу остала в реченом манастире Драгович...“ и т. д.⁽²⁾

(1) Летопис М. С. књ. 158, стр. 7.
(2) Летопис М. С. књ. 127, стр. 60.

Из Мале Влашке год. 1587. једна већа сеоба ерпска населила је Варадин. Као знатније коловође ове сеобе спомињу се: *Јован Пејашиновић*, *Милош Грах вљана*, (код Пакрапа), *Вујо Вранешац*, *Вујица Даничић*, *Рајко Ђаковић*, *Вучета Тепанац* и *Милан Катленић*. У копривничкој околини настанише се: *Андрија Ђаковић*, *Стеван Бошковић*, *поп Григорије*, *Радоје Раденковић*, *Вујо Радичевић*, *Каран Ракош* и *Радивоје Калмић*.⁽¹⁾ Летопис мастира Лепавине прича нам опширније о овој сеоби Срба, истичући као главног вођу војводу *Милака Вуковића*, који се удружио са Јованом Пејашиновићем и извео народ из турског ропства под хришћанску власт. Породица милакова све до ове сеобе живела је у *Горњем Косуљу* код Селатине у вировитичкој жупанији.⁽²⁾ Поменувши како су Турци г. 1528. сасвим подчинили Босну и сва племена начинили поданицима Летописе наставља:

„Све племја (Вл. Вуковића) слишавши о краљевствоу Хоунгари сирјеч Мажарскои державе Милак Вуковић прием оу соудружество Јоана Пешиновића, а и оу овештании оутвердивше сја поселили јесу у Славонију. Но видевше Славонију в том ештастију јемоу же и Босна подпала, то јест: власти турскои, приходе у град Вировитицоу. Тамо коупоују потребита за есбе, и на коне ратове, и зане од Вировитице до Брижевца са-

(1) Starine jugosl. akad. XIX, стр. 50.
(2) Летопис М. С. књ. 157, стр. 8.

Сви пак ђаци, који нису рођени и регрутовани у територији VII. пуков. окружне команде, а и они, који су у Београду служили а на испиту пали, или га још нису почели полагаати, имају се јавити својој пуков. команди у којој су територији рођени и регрутовани.

Ко од напред поменутих ђака не предстане својој команди у означено време, ради упута у кадар, на њега ће се применити наређење господина Министра војног од 14. Маја 1892. год. ФАБр. 3437.

Из канцеларије VII. (београдске) пуков. окруж. команде 4. Јуна 1894. год. Бр. 4830 у Београду.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Видовданска награда. Као што је грађанству познато, општина је београдска 15. Јуна 1889. год. установила, да сваке године о Видовудне држи свечану одборску седницу, у којој се обзнањују имена оних ученика Вел. Школе, који су према мишљењу Академијског Савета Вел. Школе најбоље израдили задатке из Српске Историје и ерп. филологије. Том приликом награђује општина најбољи рад са 400 дин. а други са 200 дин. У 1890. год. није било никаквих темата. У 1891. и 1892. год. било је по два, а у 1893. год. било је три. Трећи је награђен са накнадно одобреном наградом од 100 дин. по нарочитој препоруци Академијског Савета. Ове 1894. г. поднет је само један рад из Српске историје, о Деспоту Стевану Лазаревићу, који су израдили г. г. Матија Станојловић и Милан Ј. Гајић, филолози IV. год. Општина их је наградила првом наградом од 400 дин.

Са каквим је одушевљењем установила општина београдска 1889. год. ову видовданску свечаност и награђивање ђачких ра-

дова из Српске Историје и српске филологије и како је она ревносно одржава, познато је свима а нарочито великошколцима. Али, чини нам се, да господу професоре Велике Школе није најбоље одушевио овај патријотски поступак општине. Повода нам даје да овако мислимо та околност, што ни један професор са Вел. Школе нити са које од средњих школа није никад на ову свечаност дошао. До ове године долазило је прилично ђака, али ове године није дошао баш ни један, сем оне двојице што су награђени.

Сем овог недоласка још нас нешто уверава, да господа професори Велике Школе нису најбоље наклењени овој ствари, а то је, што су ове године објавили само један задатак у место два, и то само на два и по месеца пред Видовдан, у место да су то учинили на годину дана раније, како би се више ђака усудило да темат ради, те да буде и већи избор, а не, као што је ове године било, да буде пријављен само један рад.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У седмици од 29. Маја до 5. Јуна 1894. год. допутовало 847. отпутовало 886 Од којих су:

а.) Пола: мушког 770. женског 68.

б.) Вероисповести: православне 714. неправославне 74, мојсијевске 29, мухаме данске 30, свега 847.

в.) Постојбина: Србија 686, Ауст-Угарска 83, Босна и Херцеговина 3, Црна Гора 5, Грчка —, Турска 44, Бугарска 3, Румунија 5, Русија — Германија 6, Франц. 4, Италија 5 остале државе 3, ван Европе —.

г., Занимање путника: Тежаци и економи 119, Занатлије 53, Трговци 323, индустри-

јалци 5, шпекуланти и предузимачи 21, Гостионичари 23, Интелигенција (војска) 142, ђаци 13, радници и помоћници 41, Пиљари и бозације 9, надничари и слуге 40.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 10. Јуна 1894. год.

ТАБЛИЦА

За паљење и гашење електричних лампа у Београду за месец Јуни 1894. год.

Дана	Упалиће се у	Угасиће се у
1.	12 с.	2 с. 20 м.
2. и 3.	12 с.	2 с. 10 м.
4—6.	Неће се палити никако.	
7. и 8.	9 с.	11 с.
9. и 10.	9 с.	12 с.
11.	9 с.	12 с. 30 м.
12.	9 с.	12 с. 40 м.
13. и 14.	9 с.	1 с.
15.	9 с.	1 с. 20 м.
16—22.	9 с.	2 с. 20 м.
23—25.	8 с. 50 м.	2 с. 20 м.
26—28.	8 с. 50 м.	2 с. 30 м.
29. и 30.	11 с.	2 с. 30 м.

Напомена. 1. Ове су таблице израђене према месечевим фазама и на основу члана 25. уговора о електричном осветљењу вароши Београда.

2. У случају облачног времена лампе ће се палити и онда, кад се према овим таблицама иначе не би палиле.

3. У 11 часова пре по ноћи угасиће се половина лампа онда, кад исте светле од пре на до после по ноћи.

Од суда општ. вар. Београда 29. Маја 1894. год. ЕБр. 2741.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто је Суд општине београдске решењем од 13. тек. мес. АБр. 3460 раскинуо уговор са Антонијем Васиљевићем

маја поустинија била и све шоума порасла. Они обратили се к Белој Стени оу полоуднии Славоини и отоудоу к реки Сави по Посавију к баном хорватским приходат, иже сих дјубезно прием, посилает до Загреба, не само тим, но и прочим народоу доходити имоуштим, где по савештанију отказали Граце Бишккоупове, идеже не много пожиша, ради преселјајуштих сја в множестве Христиан, они преселјајут сја оу место свјати Јован Зовомое, и тамо наиперво населене причинјает сја генералата Вараждинскога, камо множанши Христиани на оупокоение от турскога озлобленја к Милакоу сабирајут сја, но Тоуркама беепокоини соуште, многа крвопролитија бивахоу; но Милак Воуковић и Јован Меашиновић(!) веја нападенија от Тоурака в ничто мецјахоу, с баном хорватских и генералов вараждинских заштиштајште сја“.(1)

Ваничек(2) мисли, да ова сеоба Срба није нила 1587. г., већ чак г. 1597., доводећи их у везу са преселењем и неких свештеним лицима, на челу са владиком Радославом. Али је то погрешно, пошто је он очевидно помешао ове две сеобе, које дели време од скоро 10 година. О сеоби владике Радослава са његовим народом ми ћемо доцније говорити, а сада да овај одсек закључимо речима, да је струја исељавања Срба из Босне, Херцеговине и Далмације у ово доба јача била, него што смо видели у раније доба. И што ближе долазимо крају XVI. столећа, ова је струја све јача, као што ћемо ниже видети.

II.

Покушаји организације српске у Ердељу. Сењски Ускоци и њихове борбе. — Хасанова изазивања и његове навалe на крајишке градове. — Зидане Петриње. — Пад Биџака 19. маја 1592. год. — Осада Сиска. — Пораз Надаждијевог код Петриње 17. септембра. — Битка на Купи и смрт Хасан-паше 22. јуна 1593. г. — То је повод великом рату од 1593. до 1606. г. — Узалудна осада Петриње. — Пад Сиска у турске руке 24. авг. — Синап у Угарској. — Постигнутим успесима маф. оружја, Срби покушавају уредити свој устанак. Борбе Бранковић. — Освојење Петриње и Сиска 1594. год али их Турци одмах поврате. — Устанак народни шири се и у Србији и Буарској. Спаљивање тела св. Саве. — Успеси зрншћанског оружја у Мађарској и Хрватској потпалјују устанак народни на целом Балкану. — Борба око Клеца 1596. год. Учествовање Срба у трогодишњој војни у Угарској (од 1597. до 1599.) Вазџа Новак. — Устаници српски у Славонији. — Даља војна у Угарској. — Свршетак народног устанка у Славонији. — Бочкајева буна. — Мир у Житва-Дороцу 1606. г.

Организација угарских Срба, смрћу Запољном, казали смо напред, да се распада, али се тим јаче и живље јавља на другом месту, где још Турци нису достигли да подигну полумесец. Пошто су Турци заузели Срем, тамошњи Срби отишли су најпре у Банат, а после и одатле доста њих прешли су у Ердељ, и измењали се са Власима. Број тих Срба у Ердељу није био мали,

што се најбоље види из даљег њиховог историјског живота. Потпуна зрелост политичка, истинско појимање свога народног задатка и својих човечанских права огледају се у радњи ових ердељских Срба на њиховој новој организацији у Ердељу, кад им прилике и догађаји не дадоше одржати се на угарској територији. Мисао која их је руководила и одушевљавала, док су пред собом гледали свога љубимца „Цар Јована“, и овде их не оставља, само што се као оличени преставник те мисли српске овде јавља место „Цар Јована“ човек, за кога се, бар по мишљењу неких историка, зна којег је рода. За нас није толико важно да знамо, да ли је *Јаков Васиљевић Ираклијски*, који се назва деспотом ердељских Срба, Грк, како хоће Бранковић, Иштванфи и Рајић,(1) или друге народности, колико је значајно, што овде можемо поменути као факт, да је и овај део угарских Срба у Ердељу још увек одушевљавала мисао српске организације и живље концентрације, коју су мисао могли различити имитатори „Цара Јована“ могли у свако доба експлоатисати, било за своју личну корист, било за истинско добро, које су такви псевдо-деспоти намеравали Србима учинити. А такви примери тек не казују, да је снага децентралисаних угарских

(1) Летописе М. С. књ. 158, стр. 10—11.

(2) Ист. војн. крајине, књ. I. стр. 57.

(1) Рајић Ј.: Ист. Срб., и т. д. св. IV. стр. 30—36.

досадашњим закушцем подкивања коња пожарне чете и волова рабаџијских возова, — то ће економно одељење на основу наређења Суда од данашњег а на штету досадашњег закушца Васиљевића држати јавну усмену лицитацију на дан 22. тек. месеца, за давање под закуп подкивање коња и волова.

Лицитација ће се вршити у канцеларији економног одељења поменутог дана од 2—5 сати по подне.

Лицитанти полажу на име кауције ако су српски поданици 200 дин., а страни дупло, у готову или у државним папирима од вредности. Остале погодбе могу се видети у економном одељењу сваког дана.

Ко жели примити се овога посла нека поменутог дана дође и лицитира.

АБр. 3460. — Од суда општине града Београда, 17. Јуна 1894. г. у Београду.

На основу решења суда општине града Београда од 18. Маја ов. год. АБр. 2963, — Економно одељење истог суда држаће на дан 20. јуна ов. год. од 3—5 сах. по подне у канцеларији својој, другу јавну усмену лицитацију за набавку и израду одела за пожарнике општинске и то:

За израду 22 блузе, 22 чакшире, 22 шајкаче од чохе; 22 блузе и 22 ком. чакшира од сегелтуха за пожарнике. И

За израду 1 шињела, 1 блузе, 2 ком. чакшира, 1 шајкачу од чохе и 1 блузу и 1 чакшире од сегелтуха за командира пожарне чете.

Кауцију полажу српски грађани 300 а страни дупло у готову или српско државним папирима од вредности.

Мустре и остале погодбе о изради овог одела могу се видети сваког радног дана а

и на дан лицитације у канцеларији економног одељења.

Ко жели примити се израде овог одела нека означеног дана дође и лицитира

АБр. 3421, — Од суда општине града Београда, 11. Јуна 1894 год. у Београду.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашао је из штампе

МИЛУТИН

СПЕВ ИЗ ВРЕМЕНА ПРЕД СРПСКИ УСТАНАК ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ У ШЕСТ ПЕСАМА

написао

СТЕВАН Ј. ЈЕВТИЋ

Дело износи три штампана табака, хартија је првог квалитета, а штампарска израда одговара у свему захтевима модерне типографије.

Цена је књизи 60 пара дин. Књиџарима даје се 20% рабата од 50 комада на више, за готов новац.

Добити се може за сада само код писца: Спасовска улица (где је „Гранд Хотел“) брај 8 доњи спрат.

Нека је препоручена свакој српској кући ова књига, у којој се износи јасан предглед српске историје од Косова па до првог устанка за ослобођење. Ова је књига народно јеванђеље у коме се слави Србин-мученик, који је у маломе, по примеру Христа Спаситеља, примио на себе грех људски и спасао свој завичај, жртвујући себе, а тиме много допринео да букне устанак, па да се доцније спасе Србија од ропства. Цео спев је прича најромантичније садржине, а оснива се на традицији, за коју се до сад није знало, и која још никојим историјописцем није забележена. Молим цео народ српски да се одазове овој мојој књизи. Нарочито се топло обраћам друштвима, удружењима, корпорацијама, задругама, разним одборима и школама, којима ћу на писмени захтев радо послати по један примерак на углед.

Учтиво молим све српске листове да прештампају овај оглас.

У Београду, Јуна 1894.

С одличним поштовањем
Стеван Ј. Јевтић.

Срба малаксала, и да је број њихов у Ердељу био мали. Није нам намера да по Рајићу испричамо, како се овај деспот дочепао те власти, већ ћемо да поменемо како је он, освојивши Молдавију од војводе Александра, бацао жељне погледе и на целу Влашку. Да то постигне највише се уздао у Србе, који су му били одани. А то се види из тога, што је на место војводе Мирче хтео да постави псевдо-Бранковића Димитрија.⁽¹⁾ Ну насилна смрт, коју му проузроковаше румунски родољуби, спречи га да изврши тај план, који би занета у оно доба, да се остварио, могао донети користи нарочито српскоме живљу, који се већ беше расуо по свима румунским покрајинама. Његову улогу узе на се споменути Димитрије. По речима хроничара Бранковића⁽²⁾ овај је Димитрије био син деспота српског Малара Бранковића, а унук Ђурђа Смедеревца. Ну ми, према најновијим истраживањима, држимо да су то све *лажни Бранковићи*, које хоће наш хроничар да уврсти у ту деспотску породицу српску, те да оправда своје доцније велике аспирације на права српских деспота Бранковића.

Рајић нам прича, да је Мирча војвода дознао био за заверу, коју су противу њега спремали деспот Јаков и Димитрије, па је по смрти Јаковљевој добавио у своје руке и овога Димитрија, кога „из обзира на његово славно порекло“ није хтео погубити, већ му поклати неко парче земље своје преко реке Алуте, да га може својим људима населити. Димитрије се пресели ту са својима г. 1564. и постави своју престоницу у вароши *Крајови*. Насељени крај свој назове се по њему *Бранковина*, по коме се и остали насељеници прозову *Бранковени*. Како је и колико је ту живео Димитрије, не знамо поуздано, али по оној мржњи неких влашких бојера на њега, који су завидели на напретку Димитријевих земаља, види се, да је моћ и снага Димитријева у Бранковини расла све више, повећавана новим насељеницима српским тако, да су се околни влашки бојери занета побојали за своју безбедност и гледали свим силама, да га смакну и да му отму оно парче земље.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60— д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ
Од 12 до 18. Јуна 1894. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.
	АРПАЦИКА				
714	БРАШНА КУКУРУЗНА	20		14	
11088	ВИНА БЕЛА (ОД ЛИТ.)	60			
	ВИНА ЦРНА (ОД ЛИТ.)				
150	ВОЛОВА	140		130	50
	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ				
	ВУНЕ ПРАНЕ				
	ГРОЖЂА				
	ДУЂА				
557	ЈАВУКА	11		10	
	ЈЕЧМА				
7819	КАЈМАКА				
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
	КОЖА ЈАГЊЕТИХ				
397	КОЖА ОВЧИЛИХ	10		8	
	КОРЕ БРЕЗОВЕ				
35360	КРАВА	3 60		3 40	
4156	КРЕЧА	10		9	
	КРОМПИРА				
	КРУПНИКА				
22180	КРУШАКА	9 40		9	
	КУКУРУЗА				
	КУПУСА				
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ				
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ				
643	ЛУКА АРШЛАМЕ	40		30	
	ЛУКА БЕЛА				
12	ЛУКА ЦРНА	130		120	
304	МАСЛА	120		115	
	МАСТИ				
	МЕДА				
	ОВАЦА				
697	ОВСА	12		10	
	ОРАЈА				
4017	ПАСУЉА	12		10	
	ПЕКМЕЗА				
113506	ПРОСЕ	11		10 50	
	ПШЕНИЦЕ				
	РАЖИ				
	РАК. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
	РАК. КОМ. МЕКЕ „				
	РАК. ШЉ. ЉУТЕ „				
24031	РАК. ШЉ. МЕКЕ „	40		25	
17718	СВИЊА ДЕВЕЛИХ	85		75	
	СВИЊА СРЕДЊИХ				
33670	СЕНА	6		5	
1755	СИРА	100		50	
2500	СЛАМЕ	3		2	
	СЛАНИНЕ				
	СОЧИВА				
132500	УГЉЕНА ДРВЕНОГ	3		2 50	
	УГЉЕНА КАМЕНОГ				
	ШИШАРКЕ				
	ШЉИВА СИРОВИХ				
180	ШЉИВА СУВИХ О. Г.	12		8	
	ПРОСТОГ КАМЕНА				
348	КАТРАНА				
14828	СИТНИЦЕ				
3570	ТРЕШЊЕ	30		15	